

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2006. gada 7. septembrī
(OR. de)**

12509/06

LIMITE

**COPEN 94
EJN 22
EUROJUST 43**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Vācijas Federatīvās Republikas pastāvīgais pārstāvis Eiropas Savienībā Viņa Ekselence <i>Wilhelm SCHÖNFELDER</i>
Saņemšanas datums:	2006. gada 7. augustā
Saņēmējs:	Ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis <i>Javier SOLANA</i> kungs
Temats:	Padomes Pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp Eiropas Savienības dalībvalstīm (2002/584/TI) konkrēti: Paziņošana saskaņā ar Pamatlēmuma 34. panta 2. punktu par iestrādāšanu valstu tiesību aktos

Godātais kungs!

Pārsūtu Jums tā tiesību akta tekstu, ar ko Vācijas saistības saskaņā ar Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp Eiropas Savienības dalībvalstīm iestrādā Vācijas tiesību aktos. Atbilstīgi Federālās konstitucionālās tiesas 2005. gada 18. jūlija lēmumam likums, ar ko īsteno Pamatlēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp Eiropas Savienības dalībvalstīm (Eiropas apcietināšanas ordera likums), tika pārstrādāts. Tas stājas spēkā 2006. gada 2. augustā.

Pārsūtu Jums arī citu Vācijas Federālās konstitucionālās tiesas deklarāciju tekstus attiecībā uz Pamatlēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp Eiropas Savienības dalībvalstīm. Ja neņem vērā grozījumus formulējumā attiecībā uz kompetento iestāžu izraudzīšanu, teksts atbilst paziņojumiem, kas izdoti pēc tā Eiropas apcietināšanas ordera likuma (2004. gada 21. jūlijs) spēkā stāšanās, kuru Federālā konstitucionālā tiesa pasludināja par spēkā neesošu.

Attiecībā uz pamatlēmuma 6. panta 3. punktu: Saskaņā ar 6. pantu kompetentās tiesu iestādes ir Federālās Republikas un federālo zemju tieslietu ministrijas. Šīs iestādes savas no pamatlēmuma izrietošās pilnvaras attiecībā uz izejošo pieprasījumu iesniegšanu (6. panta 1. punkts) parasti ir deleģējušas federālo zemju prokuratūrām un reģionālajām tiesām, bet pilnvaras izskatīt ienākošos pieprasījumus (6. panta 2. punkts) — parasti federālo zemju ģenerālprokuratūrām.

Attiecībā uz pamatlēmuma 8. panta 2. punktu: Vācijas Federatīvā Republika atzīst Eiropas apcietinājuma orderi jebkuras tādas izdevējvalsts jebkurā oficiālajā valodā, kura atzīst Vācijas tiesu iestāžu izdotus Eiropas apcietinājuma orderus vācu valodā.

Attiecībā uz pamatlēmuma 25. panta 2. punktu: Par tranzīta pieprasījumu saņemšanu atbildīgā iestāde ir ģenerālprokuratūra, uz kuras teritoriju tranzīta nolūkos ir jāpārved pieprasītā persona.

Attiecībā uz pamatlēmuma 31. panta 2. punkta 4. apakšpunktu: Daudzpusējie nolīgumi un konvencijas, kas minēti 31. panta 1. punktā, paliek papildus piemērojami ar nosacījumu, ka tie piedāvā iespēju pārsniegt Eiropas apcietinājuma ordera mērķus, ka tie sekmē procedūru vienkāršošanu un racionalizēšanu un ka attiecīgā dalībvalsts arī turpina tos piemērot. Tas pats attiecas uz divpusējiem nolīgumiem, ko Vācijas Federatīvā Republika ir noslēgusi ar atsevišķām dalībvalstīm.

Citu deklarāciju nav.

(Pieklājības frāze.)

(paraksts) *Schönfelder*